

Čís. 16082.

K povolení létací exekuce (§ 69, odst. 1, ex. ř.) je příslušný soud, který vydal exekuční titul, nikoli soud, jehož dřívější činnost se týkala exekuce jiného druhu.

(Rozh. ze dne 5. května 1937, Nd I 238/37.)

Srv. rozh. č. 3381, 7385 Sb. n. s.

Nejvyšší soud se usnesl na oznámení okresního soudu exekučního v Praze o jeho záporném sporu s krajským soudem v Moravské Ostravě o příslušnost k povolení věci vymáhající věřitelky D. a m. podnikny, družstva k podporování a povznesení živností řeznických a uzenářských, zaplaceného společenstva s ručením omezeným v M. O., proti povinnému Leopoldu D. v P., povinnému, pro 52.737 Kč 40 h s příslušenstvím, — takto:

Soudem podle § 4, odst. 1, č. 1 ex. ř. příslušným jest krajský soud v Moravské Ostravě.

D ů v o d y :

Vymáhající věřitelka podala u okresního soudu exekučního v Praze žádost, aby jí byla povolena podle pravoplatného a doložkou vykonatelnosti doloženého rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 17. května 1932, č. j. Ck I 334/30 — 16, proti povinnému exekuce létací (§ 69, odst. 1, ex. ř.) zabavením, uschováním a prodejem movitých věcí k vydobytí pohledávky 52.737 Kč 40 h s příslušenstvím. Okresní soud exekuční v Praze, vycházející z názoru, že není příslušným exekučním soudem podle § 18 ex. ř., ježto jde o létací exekuci podle § 69, odst. 1, ex. ř., postoupil uvedenou žádost krajskému soudu v Moravské Ostravě k příslušnému vyřízení. Řečený krajský soud však neuznal svou příslušnost, poukazuje na předpis § 4, posled. odst., ex. ř. Podle posléz řečeného ustanovení exekučního řádu může se žádati, zakládá-li se exekuční návrh na exekučním titulu podle § 1, odst. 1, č. 1 ex. ř., o nějž tu jde, za povolení exekuce též u exekučního soudu, je-li k návrhu přiloženo vyhotovení exekučního titulu, opatřené potvrzením o vykonatelnosti. Než v souzeném případě jde o exekuci podle § 69, odst. 1, druhá věta, ex. ř., při které exekuční soud ještě není znám, takže se ponechává věřiteli, aby dožádání o výkon povolené exekuce doručil tomu soudu, který podle toho, jak se poměry uzpůsobí, bude povolán zakročit jako exekuční soud. V době podání exekuční žádosti, o niž jde, nebylo proto jisto, zda bude právě okresní soud exekuční v Praze povolán k výkonu létací exekuce, takže tu nebylo předpokladu podle § 4, posled. odst., ex. ř.; k vyřízení dotčené žádosti byl tudíž podle § 4, odst. 1, č. 1 ex. ř. příslušný krajský soud v Moravské Ostravě, který vydal rozsudek, jsoucí exekučním titulem, v rozepří u něho v prvé stolici zahájené. Pro příslušnost okresního soudu exekučního v Praze nelze nic vyvozovati z toho, že ten soud, jak jest patrně z exekuční žádosti a jejích příloh, byl jako exekuční soud činným

v jiné exekuční věci pro tutéž pohledávku (viz rozh. č. 7385 Sb. n. s.), neboť jeho dřívější činnost se týkala příkázání zabavené pohledávky, tedy exekuce jiného druhu než v souzeném případě, a nešlo o opětný výkon exekuce již povolené (viz rozh. č. 3381 Sb. n. s.).

Čís. 16083.

Dlužnické úlevy nezaměstnaných (vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n.).

Podle § 1, odst. 2, vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. rozhoduje poslední pravoplatný předpis z doby, kdy byla samostatná výdělečná činnost dlužníkem ještě provozována, nikoliv pravoplatný předpis za dobu, kdy byla uvedená činnost dlužníkem ještě provozována.

Z toho, že osobě, která se vzdala samostatné výdělečné činnosti, byla za dobu potom následující předepsána daň z důchodu 16.000 Kč, ještě neplyne, že má takový příjem, který by stačil na slušnou výživu její a osob, které proti ní mají zákonný nárok na výživu.

(Rozh. ze dne 5. května 1937, R II 168/37.)

Exekuční soud povolil k návrhu povinného odklad exekuce nucenou dražbou jeho nemovitosti podle vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. na dobu po 30. září 1936. Důvody: Soud zjistil, že se povinný vzdal provozování své stavitelské živnosti dne 18. května 1934, že však živnost svoji neprovozoval již od listopadu 1933, dále, že povinnému za rok 1933 byla pravoplatně předepsána daň z důchodu celkem 14.000 Kč, tedy nikoliv ze základu vyššího než 15.000 Kč. Rozhodující jest pak podle názoru soudu předpis řečené daně za rok 1933, ježto v tom roce přestal povinný provozovati svou samostatnou výdělečnou činnost (§ 1, odst. 2, vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n.). Ježto pak jest nesporno, že povinný zaplatil dne 9. září 1936 splatné annuity za rok 1936, které sice vymáhající věřitelka přijala s výhradou, že povinný bude uznán za nezaměstnaného, a ježto bylo zjištěno, že povinný provozoval po 28. únoru 1931 po dobu delší než tři měsíce samostatnou výdělečnou činnost, které se musil vzdáti pro nynější tísnivé hospodářské poměry, a že nyní nemá příjmu, který by stačil na jeho slušnou výživu, neboť žije ze zá-půjček a podpor svých známých, jest povinného pokládati podle § 1, odst. 2, vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. za nezaměstnaného, a bylo proto rozhodnouti, jak shora uvedeno. Rekursní soud zamítl návrh povinného na odklad. Důvody: Podle odst. 2 § 1 vlád. nař. č. 251/1935 Sb. z. a n. jest vyloučen z úlev poskytovaných nezaměstnaným živnostník, jemuž byla podle posledního pravoplatného předpisu z doby, kdy tuto činnost ještě provozoval, předepsána daň důchodová neb všeobecná daň výdělková z důchodu přesahujícího 15.000 Kč. Povinnému byla za rok 1933 předepsána daň důchodová ze základu 14.000 Kč, za rok 1934 mu byla předepsána táž daň ze základu 16.000 Kč a jest v dotčeném základu obsažen příjem ze samostatných podniků v částce 14.000 Kč. Z toho jest viděti, že povinný byl v době, než se